

Punkter. Det er ikke min Mening, at der ikke skal føres Tilsyn med al Slagtning, men min Mening er, at der skal føres et særligt Tilsyn med Slagtingen paa bestemte Steder, forudsat at der gives en Bevilling af Rigsdagen, som altsaa kan blive medvirkende i denne Retning. Man tør ikke antage, at der her bliver en Forretning af saa stort Omfang, at det kan være forvarligt at anvende saadanne Udgifter, som der vil blive Tale om, hvis man i lige stort Omfang skulde støtte en hvilken som helst Slagtning paa et hvilket som helst Sted her i Landet.

Et æret Medlem fra Holbæk Amt (Korsgaard) tvivlede om, at den Maade, hvorpaa man hidtil har støttet Landbruget her i Salen og overhovedet fra Lovgivningsmagtens Side, er hensigtsmæssig — derom kan der jo altid tvivles — og det ærede Medlem var bange for, at det kan blive en dyr Hjælp, der kommer ud af den Støtte, der her er Tale om. Jeg vil dertil sige, at det kommer an paa, i hvilket Omfang og paa hvilken Maade man hyder sin Støtte. Jeg skal ikke lade mig friste til for Djævelket at komme nærmere ind paa det almindelige Synspunkt, om man støtter Landbruget paa rette Maade, eller om det bør ske paa andre Maader. Det ærede Medlem mener, at Transportforholdene bør støttes mere, end det hidtil er sket; men det ærede Medlem maa jo vide, at de Transportforhold, der er Tale om, ere mangeartede, og at Transporten sker fra mange forskellige Steder og paa forskellige Maader, som Staten ikke kan tage i sin Haand. Staten har vist sig villig til at træde støttende til, naar man koncentrerer sig paa bestemte Punkter, men udover det kunne vi ikke gaa uden at komme ind paa ganske umulige Forhold.

Det ærede Medlem spurgte, om der er gjort noget for at faa vor Udsjersel gennaabnet i de forskellige Lande, der have forbudt den. Ja, ganske sikkert er der gjort noget, men det ærede Medlem, der selv maa lade sig forsigtighed, vil næppe have, at jeg skulde staa her og fortælle, hvad der er gjort i det enkelte. Jeg skal kun tillade mig at pege paa, at jeg har, jeg tror for ikke en Uge siden, forhandlet dette Spørgsmaal konfidentielt med Finansudvalget og sagt, hvad der dengang kunde siges i den Retning. Jeg er villig til at forhandle om den Sag og saa med andre Udvalg eller med andre Personer, men under mere fortrolige Former end dem, der tilbyde sig, naar jeg skal udtale mig offentlig her i Salen. Selvfølgelig har man gjort, hvad man har fundet rigtigt og forvarligt at gøre. At det ikke har ført til noget Maal, ved det

ærede Medlem lige saa godt som jeg. Det ærede Medlem, der talte først, nævnte de to bestagelige Tilfælde af Sygdom, der ere indtrufne, et paa Sjælland og et paa Jyn. Ja, jeg beklager ogsaa i høj Grad, at disse Tilfælde ere indtrufne. Om det første Tilfælde, det her paa Sjælland, har jeg foreløbig Beretning fra Veterinærstykkus. Der har fundet Nedslagnings Sted og Nedrivning af et Lokale. Om det andet Tilfælde kan jeg kun sige, at Veterinærstykkus er for Tiden til Stede der med fuld Bemindgelse fra Regeringen til at handle efter Konduite, og selvfølgelig vil der blive gjort alt, hvad der efter de givne Forhold paa Stedet maa anses for forvarligt og rigtigt. Det gøre vi altid, og den paagældende Embedsmand, hvis Energi og Sagkundskab man vil anerkende, er som sagt paa dette andet Sted med Fuldmagt fra Ministeren til at handle efter Omstændighederne, som han finder det rigtigt. Man maa erindre, at der er endnu kun Tale om to ganske sporadiske Tilfælde, og at det kun er enkelte Tilfælde, men hvorledes det kan udvikle sig, ved man jo ikke. Hvad jeg i den Anledning kan have lyst til at sige, er, at man ikke skal blive alt for ængstelig. Vi have jo gaaet den Ting igennem for, og ingen ved, hvilket Omfang det kan faa. Først og fremmest skal man med al Vagtsomhed træffe de Foranstaltninger, som findes fornødne. Det har i disse Dage vrimlet til mig — og rimeligvis ogsaa til ærede Medlemmer — med Henstillinger om at lade rundt omkring og stille den ene Landsdel fra den anden. Der kan jo under visse Forhold være Tale om at gøre noget i den Retning, men det kommer an paa, hvorledes Forholdene stille sig, og om, at man varetager saa vel de enkelte som det almenes Interesser. Jeg advarer imod, at man straks vil heise Separatismens Fane saa højt, naar der er en Ulykke paa Jærde. Det er kun 8 Dage siden, Solidaritetens Fane blev hejst med Styrke. Nu er der lidt i Vejen, og nu heiser man fra hver Krog Separatismens Fane. Skulle vi ikke lade være med at heise den højere, end det behøves? Jeg indrømmer, at Forholdene kunne stille sig saaledes, at der kan være Anledning til at affærre det ene Sted fra det andet, og det gøre vi da, men jeg er ikke tilbøjelig til at gaa videre i den Retning, end Omstændighederne tillige, og Sundhedsautoriteterne tilraade.

Lauridsen: Jeg glædede mig over den højtærede Indenrigsministers Udtalelse om, at man skal vogte sig for Separatisme i et Spørgsmaal som det her foreliggende. Jeg tror, at den ærede Minister der ser